

OS ROGOS

DUN GALLEGO

ESTABLECIDO EN LONDRES, DEDICADOS OS SEUS PAYSANOS PARA
ABRIRLLES OS OLLOS SOBRE CERTAS INORANCIAS, E O DEMAIS
QUE VERA O CURIOSO LECTOR.

CORUÑA.

A instancias de varios patriotas amantes del Gobierno y de la Constitución.

EN LA CAXA TIPOGRAFICA DEL DIARIO. (ANGEL ANTONIO HENRY)

1813.

R. 21626

Fondo Familia Martínez Morán (Arg)

OS R 0002

F. 17080

D. N. O. A. R. E. O.

EXCELENTE SEÑOR DON JUAN MARTINEZ MORA...
DIRECCION GENERAL DE ARCHIVOS Y BIBLIOTECAS
BUENOS AIRES, ARGENTINA

CONFEJ

EX LA CAJA DE ARCHIVOS Y BIBLIOTECAS
DIRECCION GENERAL DE ARCHIVOS Y BIBLIOTECAS

182

ROGOS.

Os peccados desta vida
serán na outra de Dios
castigados; pois Dios solo
ten esta xurisdicion.

Para absolvernos de culpas
Christo a S. Pedro llá dóu,
non para poñer nó espeto
ós homes, como capós.

Os Demos son os ministros,
que ó noso Dios destinou
para fuentar as caldeiras
nas cabernas de prítón.

Vayan pois a cocinar
ao Inferno aqueles que son
tentadores, que alí poden
ter praza de Marmitos.

Christo na cruz... miña xóya?
brinda e chama ao peccador
cós brazos abertos, mentras
ó persigue á Inquisicion.

Non é o home burel gordo,
que con tundilo é millor;
a os homes mudaos o tempo,
e convenceos a razon.

E a ley de Xêsucristo
ley de carida, e amore;
debemos aconsellarnos,
mais non facernos traicion.

Dios á xurisdición?
¡Chámuscar á os homes vivos
en este mundo! ¡meu Dios!
¡ay que xúdiada! non pode
inventarse outra peor.

Se os xúdiós nos queimaran
inda pase, porque Dios
mandanos que perdonemos
á os que nos fagan traicion.

¡Pero que nos os queimemos,
é lles á nosoutros non?
inda somos mais xúdiós,
que os mesmos xúdiós son.

Ó voso fillo bendito
que fixo e predicou,
enseñounos o camiño
paz e da salvacion.

Quer, que todos nos amemos,
amitemos o candor
e os paxariños: non quer
invidias, nin opresións.

A os xilgariños garridos
e as aves de outro color
non lles fan mal: as rapiñas
símbolo do deño son.

Os Marrocos e os Ingreses
non tenen Inquisición
con ser irexes e Mouros:
¿e debemos tela nós?

Alá solo entre indios bravos

da l
Vo
é feita
á ó ch
quitarl

Ó s

Ó I
no dese
puxese
inganar

Póis a
de piedad
o oficio d
santo ofic

A masc
o oficio e fa
dos homes
do grande l

Chámouse
que era santo,
purgar á igresia
da pravedade

Mais cómo
facer á separac
no outro mondo
toda a cristianda

Pero como van

adonde quer o señor
Rey que nos manda, tuvemos
que aguantar á Inquisicion.

Oxé que a sorte trocouse,
é dá leys á nacion,
podemoslle ver á cara
ao tribunal do terror.

Veremos á pravedade,
ás fantasmas, ás visións,
que aquel bribon de Luceiro
fixo sobre ascuas carbon.

Mascara fóra: vexámos
ós feitos, é ás invencións
dó chamado santo ofício
póslas nosos bisabós.

Meigas, feitizos é bruxás
que persigue á Inquisicion,
sin mascara, sócaliñas
de cregos é frades son.

Chamanlles bruxás ás vellas
por tér cara de carton;
pero solamente hay meigas
en donde hay Inquisicion.

As femias dá nosa especie
de certa constitucion
fan visaxés, é son tolas,
pero feitizeiras non.

É se ás ay, que diga Inguanzo,
Cañedo é o outro Burrol,
donde hay un, á fin que embruxé
ao perverso Napoleon.

O feitizo está nos ollos
dun nena de Padron:
ás nenas tamen feitizan
á os cregos da inquisicion.

Garridiñas, non chegedes
á os que manexán tizós,
que á estopa cabo do fogo,
é vos un tentacion.

As feas non teñan medo,
poisque, sendo feas, son
parentas do santo ofício
traido en comparacion.

Có a mascara, xá se vé,
parece un santo varon:

pero sin ela parece
o mismo Démo mayor:

É iada contan, que un vez
que á un espello se mirou
o Demo, dixó: é mais fea,
dó que eu son, á Inquisicion.

Ela mora nua casa
en donde contra razon
é xusticia á os homes privan
dá vida, é do mismo Dios.

Alí faise un tribunal
adonde un xúdas traidor,
vai vender á séus irmás
con capa de relixion.

Tres corvos, ou nigromantes,
cás caras de Nerós
son os xúeces que compoñen
o tribunal do terror.

Cuberta de pano mouro
está toda ao rededor
á gran sala de xusticia,
que vela, causa pavor.

Úas candéas marelas
có seu palido fulgor
fan ver do color da cera
ás caras dos tres dragós

Un santo cristo benfíto
metido entre eles; meu Dios!
está comó no calvario,
metidíño entre ladrós.

Sobre un tapiz dun mesa
mais louro do que é o carbon
hay procesos, é un tinteiro
feito de corno de boy.

As prumas son ás mais
negras,
que o fero buitre criou,
poisque non moran os cisnes
donde fai tanto calor.

Adonde xiren os ollos,
non acham mais que terror;
pois solo para aterrar
á inventou á maldicion.

Alí nunca o sol alumina,
porque donde está á razon

lo

nh

nh

las/n

nh lo

lo lo

o/x

nhf

ol

nhf

dl

nhf

dl

4
desterrada, o sgl non entra
nin á craida de Dios.

Con ela moran ós deños,
suposto na Inquisicion
mora á prevedade,
ás meigas
é tamen ó inquisidor.

Nos seus libros de rexistro
está escrita á perdicion
é á infamia dó que alí fore
acusado dun traidor.

O marido está na cama
oa muller que Dios lle dou,
e o solteiro no seu leito
calleo dua traicion.

10 E aló pola media noite
despois que o galo cantou
un gran vando de vixátos
rodealle á habitacion.

10 Tocan á porta; é decindo:
¡o santo oficio! o tembror
entra na xente, que deixa
franca á entrada é á posesion.

Cando ven Dios, ven coa paz;
coa falsedade é traicion
ó santo oficio: é diremos
que é santo é cousa de Dios?

Amin S. Pedro me leve
que nunca con mais valor
frances matará que a un
esbirro da inquisicion.

Pois nin francés, nin xudio,
nin ó mesmo Napoleon,
é capaz de dar ó susto,
que causa un inquisidor.

12 Entra ó alguacil larpeiro
coa mascara de santón;
é o pobre que esta no leito
fai no suar coa calore.

Trae á venera por diante,
mascara de devocion:
mostralla, é o pobre inocente
pensa que é cousa de Dios.

Botalle logo a gadoupa
como fai coa pomba ó azór

perde á fala o cuitadiño
é levano á inquisicion.

Padre, irmão, muller nin fillo
desde que o corvo ó levou,
non volven á saber de él
nin si está ruín, ou está bó.

Védcelo, que xa ó presentan
en aquel sitio de horror
dónde lle tembran ás carnes
cò medo do asador.

Logo ós xueces sin nomarlle
picaro que ó acusou,
nin descubrirille ós testigos
que ganar pudo un traidor.

Collen ná man un proceso
é trabucando á expresion,
fanlle cargos é preguntas
sobre ó que fixo é falou.

O home volvese tolo;
perdesse á imaginacion;
é tense por gran milagro
descubrir ó acusador.

Con esta mascara infame
piden á declaracion,
como se ouvera xusticia
dónde hay ingaño é traicion.

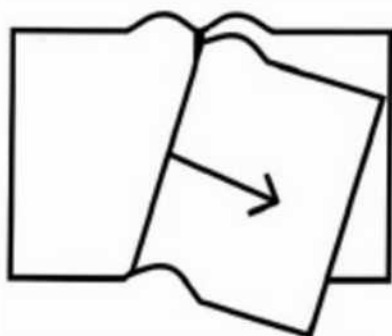
Se nega, mais que á verdade
diga, sobre dun ponton
átano, é danlle tormentos
que decilos causa horror.

Torcenlle ós brazos, ás pernas
é ós dedos; é inda despois
mctenlle entre unhas é carne
de cana aguda punzós.

Se é muller queimanlle ós peitos
é non contentos, despois
apricanlle un ferro ardo
nas partes que Dios lle dou.

(Non xuzguesdes que sea esta
faladuría, é invencion;
poisque ó escribe Pinateli
nas suas institucions.)

Hasta tres veces lles daban
tormentos, se confesion
non facian do delito

Faltan documentos (p axinas,
cadernos...)
ISO 9878/1990

que e' o millor predicador.

Os frades sigan a regla
do seu Santo fundador,
é deixen á quen governa
os estados e ás naciós.

Ná igresia de Xêscristo
debe haber sempre boa union,
é o que sembrare á discordia
é fillo dá maldicion.

Sean pois os sacerdotes
exêmprar de sumision
á ás leyes, que en nóso ben
dá o congresso d' a nacion.

Se así o fan, irá ben todo,
pero de outro modo non;
pois nós queremos que os cregos
traten mais que o que é de Dios.

Se non lles ouvéran dado
riquezas, xurisdicion,
êles serian millores
é mais feliz á nacion.

Estê poble orfo é valente
á libertade ganou;
non pode haber libertade
en donde hay inquisicion.

Tampouco pode decirse
que se observa á lei de Dios
donde non se fai xusticia
con caridade é razon.

Pagucás aquél que ás fixere;
mais sea cóa condicion,
que non morra un inocente
á forza d' a traicion.

Non son verdugos dos homes
os sacerdotes de Dios;
nin menos son nosos Reyes
para mandar sobre nós.

Son pastores das ovellas,
que christo lles entregou,
cuiden delas como deben,
é deixense de cuestiós.

Mascara fóra; é vivamos
ná creéncia é relixion
en que por mais de mil anos,
viviron nosos abós.

Eles foron bos cristianos
non habendo inquisicion,
tamen sin ela podemos
ser christianos é ser bos.

Mudouse o tempo, é fundouse
aquela, é o que ganou
á cristiandade fúi solo
perder o antigo esplendor.

Ea pois fóra, nubeiros,
dá igresia do redentor
que non se queiman os homes
como carne de castrón.

Idevos é non fagades
que á nosa moderacion
dos males que tedes feitos
vos pida satisfacion.

Por vós á España perdida
sin xente, forza é vigor
foi presa dos seus tiranos
é befa de outras naciós.

Por vós deixáron á terra
homes sabidos, que Dios
nós dou, é pudéran solos
facer feliz á nacion.

Por mais de trecentos anos
con capa de devocion
perseguichedes ás cencias,
á libertade é á razon.

Postos de acordo cos reyes,
non fúi non á relixion
ó voso obxêto; foi solo
ó despotismo é á opresion.

Por vós nun cruda guerra
có perfido Napoleon
metidos, hemos chégado
á os bordes dá perdicion.

Vosóutros, cando Madril
no mayo se leuantou,
dixechedes ser rebelde
nun vosa exórtacion.

E queriades aínda
inganar mais á nacion?
mascara fóra, embusteiros,
á o monte á facer carbon.

Non fide, non fide cregos

8
por Diputados, que nós
vos faremos conocer
cál é à vósa obrigacion

Vosoutros mesmos trazades,
querendo xurisdicion
sobre ó poble, que vos fagan
vivir con conta e razon.

Podedes estar seguros
que nó hay nó poble español
un home solo que queira
tér á ós cregos por mandós.

Ná iglesia vos escuitamos,
mais fora dá iglesia non,
póis ás causas de este mundo

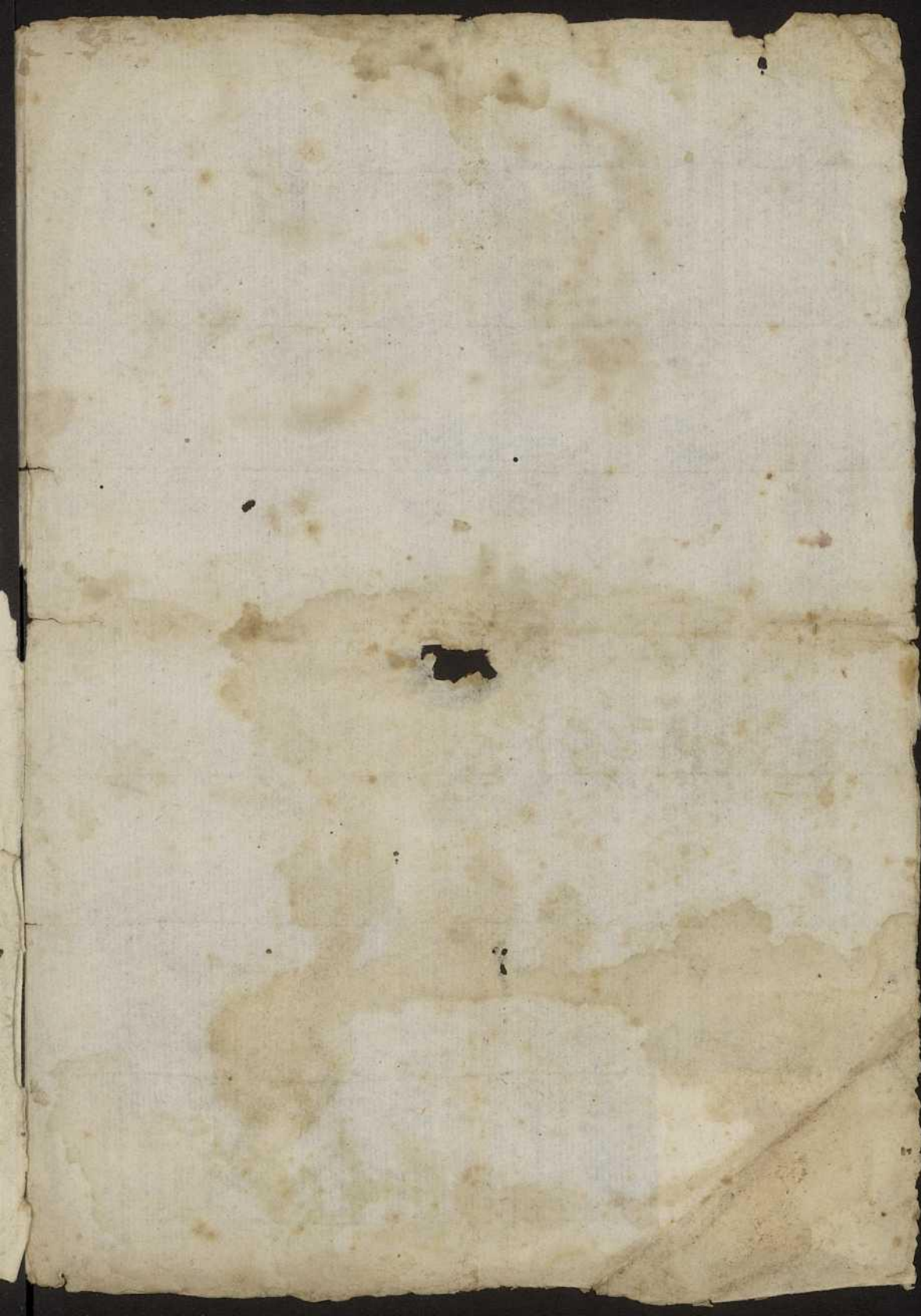
non son feitas para vós.

Poisque sin mascara está des,
é vos conoce á nacion
podedes mudar oficio,
ou irvos lexós de nós.

Porque si vós porfiades
tostadores, asadon,
casa, potros e rexistros
é canto néla encerrou
á perfidia será logo
dó fogo con que queimou
ós homes, cinza; pois xa
ó voso imperio acabou.

Gratis

Reimpreso en Santiago en la Oficina de Dⁿ Manuel Ant^o
hay por cuenta de varios patriotas, amantes del Gobierno y de la
Constitucion

F17080

REAL ACADEMIA
GALEGA